

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Kaniové ve věci navrhovatele: **P. Č.**, o určení lhůty k provedení procesního úkonu Krajského soudu v Českých Budějovicích,

t a k t o :

- I. Návrh se **z a m í t á**.
- II. Navrhovatel **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Z postoupeného spisového materiálu vyplynuly následující skutečnosti:

Dne 18. 5. 2009 učinil navrhovatel podání u Krajského soudu v Českých Budějovicích, (dále „krajský soud“), v němž popisoval nezákonnost postupu Okresního zastupitelství a Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích v srpnu 2008 a v únoru 2009. Navrhovatel výslovně uvádí, že navrhuje zahájit v mezích § 82 an s.ř.s. řízení a zakázat uvedeným orgánům nezákonnou činnost, přitom uvádí, že návrh podává v zákonné dvouleté lhůtě, když k zásahu došlo nevyřízením jeho podání v srpnu 2008 a v únoru 2009, kdy zůstal neprošetřen jeho podnět k přezkumu. Obsahem těchto jeho podání, která učinil na státním zastupitelství, bylo oznámení o trestuhodném pokračování výkonu veřejné moci soudcem OS v Českých Budějovicích ve věci občanskoprávní, okresní státní zastupitelství mu však nepodalo žádné vyjádření, přitom postoupilo věc předsedovi krajského soudu. Navrhovatel se však domnívá, že věc měla být prošetřena státním zastupitelstvím nebo policií, nikoli však že měla být postoupena soudním orgánům, proto učinil 12. ledna 2009 podnět u nadřízeného státního zastupitelství. Spisový materiál obsahuje odpověď Krajského státního zastupitelství ze dne 16. 2. 2009 pod sp. zn. KZN 355/2009-5, ve které byl navrhovatel vysvětlen postup státního zástupce při řešení jeho podnětu stran jednání samosoudce KS v Českých Budějovicích, jemuž je vytýkáno, že řídí proces ve prospěch protistrany a že vymáhá od navrhovatele soukromé údaje pro osvobození od soudního poplatku a podobně. Je zde uvedeno, že věc byla posouzena jako stížnost na postup tohoto soudce, a proto byla postoupena předsedovi krajského soudu, přitom o tomto postupu byl navrhovatel informován písemně již okresním státním zastupitelstvím dne 15. 9. 2008. Krajský státní zástupce uvedl, že neshledal v postupu podřízeného zastupitelství žádné pochybení a opětovně konstatoval, že státní zastupitelství není kompetentní k vyřízení podnětu, neboť není tím orgánem, který by vykonával dozor dle zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích. Věc byla proto odložena.

Věc, která u Krajského soudu v Českých Budějovicích dne 18. 5. 2009 napadla, byla vyřízena pod sp. zn. 10 Nc 951/2009-9 dne 2. 6. 2009. V odpovědi soudu bylo navrhovatelé vysvětleno, že požadavek na uplatnění postupu dle § 82 an s. ř. s. není v této věci na místě,

neboť jeho aplikace předpokládá tvrzený nezákonný zásah, pokyn nebo donucení ze strany správního orgánu ve smyslu ust. § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tedy orgánu moci výkonné, orgánu územního samosprávného celku, či fyzické nebo právnické osoby nebo jiného orgánu, kterému je jinak svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. Nadto je nutno, aby zásah byl namířen přímo proti navrhovateli. Krajský soud dále posoudil postup státního zastupitelství jako souladný s ust. § 59 odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení, když státní zastupitelství věc posoudilo jako stížnost na postup soudce okresního soudu ve smyslu zák. č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích. Krajský soud uvedl, že v žádném z učiněných podání se nejednalo o postup subsumovaný pod ust. § 82 a násl. s. ř. s., přitom nad rámec odůvodnění krajský soud dodal, že pokud navrhovatel i nadále hodlá setrvat na svém postupu, je třeba podat u krajského soudu řádnou žalobu, která bude splňovat zákonné požadavky, tak, aby nebyla ze strany soudu pro nedostatky popř. odmítnuta, tzn. je třeba uvést, čeho se týká, kdo ji činí, proti komu směřuje, co navrhuje a musí být podepsána a datována; ten kdo žalobu činí musí uvést své osobní údaje, tj. jméno a příjmení, adresu, kam má být doručováno, podléhá-li žaloba soudnímu poplatku, musí být opatřena kolkovou známkou v odpovídající hodnotě, musí být připojeny listiny, jichž se dovolává. Navrhovatel byl dále poučen, že podání, které je třeba doručit ostatním účastníkům řízení a osobám na řízení zúčastněným, musí být předloženo v odpovídajícím počtu stejnopisů; rovněž je třeba, aby žaloba obsahovala označení zásahu, proti němuž se žalobce domáhá obrany, vylíčení rozhodujících skutečností, označení důkazů, jichž se žaloba dovolává a návrh výroku rozsudku. Krajský soud rovněž navrhovateli sdělil, že tímto považuje věc za ukončenou a pokud soud obdrží další podání bez uvedení nových skutečností, nebude se jimi již zabývat.

Dne 3. 9. 2009 učinil navrhovatel u krajského soudu podání adresované Nejvyššímu správnímu soudu, v němž požaduje určení lhůty k provedení procesního úkonu ze strany krajského soudu, který způsobuje průtahy řízení ve věci jeho podání ze dne 18. 5. 2009. Soudní řád správní nezná institut odložení žaloby, proto je postup krajského soudu dle navrhovatele nepřipustný, proto požaduje, aby Nejvyšší správní soud určil lhůtu k vydání rozhodnutí. Podání bylo předáno Nejvyššímu správnímu soudu dne 8. 9. 2009 a bylo zapsáno pod sp. zn. Aprk 8/2009.

Podle ust. § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů, má-li účastník nebo ten, kdo je stranou řízení, za to, že v tomto řízení dochází k průtahům, může podat návrh soudu, aby určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u kterého podle jeho názoru dochází k průtahům v řízení (dále jen „návrh na určení lhůty“).

Návrh na určení lhůty se podává u soudu, vůči kterému jsou průtahy v řízení namítány. Z návrhu musí být patrné, kdo jej podává (dále jen "navrhovatel"), o jakou věc a jaký procesní úkon se jedná, v čem jsou podle navrhovatele spatřovány průtahy v řízení a čeho se navrhovatel domáhá; dále musí návrh obsahovat označení soudu, vůči němuž směřuje, musí být podepsán a datován.

Soudem příslušným o návrhu rozhodnout je v občanském soudním a trestním řízení soud nejbližší vyššího stupně, směřuje-li návrh proti okresnímu, krajskému nebo vrchnímu soudu, a Nejvyšší správní soud, směřuje-li návrh proti krajskému soudu ve věci správního soudnictví.

Podle ust. § 174a odst. 6 cit. zákona příslušný soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty usnesením. Návrh odmítne, byl-li podán někým, kdo není k jeho podání oprávněn, anebo jestliže navrhovatel neopravil nebo nedoplnil řádně návrh v určené lhůtě, jinak o něm rozhodne bez jednání do 20 pracovních dnů ode dne, kdy mu byla věc předložena nebo kdy byl návrh řádně opraven nebo doplněn.

Pokud soud, vůči němuž návrh na určení lhůty směřuje, již procesní úkon, u kterého jsou v návrhu namítány průtahy v řízení, učinil, příslušný soud návrh zamítne; stejně tak postupuje, dospěje-li k závěru, že k průtahům v řízení nedochází.

Dospěje-li příslušný soud k závěru, že návrh na určení lhůty je oprávněný, protože s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu dochází v řízení k průtahům, určí lhůtu pro provedení procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy; touto lhůtou je soud, příslušný k provedení procesního úkonu, vázán. Je-li návrh uznán jako oprávněný, hradí náklady řízení o něm stát.

Nejvyšší správní soud v projednávané věci dospěl k závěru, že nelze stanovit lhůtu k vydání rozhodnutí za situace, kdy navrhovatel nepodal u soudu, jehož nečinnost namítá, legitimní žalobu. Podání, které učinil dne 18. 5. 2009 bylo zcela nezpůsobilé zahájit řízení ve věci žaloby, které by vyústilo ve vydání rozhodnutí ve správním soudnictví. Navrhovatel byl v odpovědi na své podání, které se mu dostalo, jednak náležitě srozuměn se správností postupu ze strany státního zastupitelství, jednak byl, byť dle názoru Nejvyššího správního soudu zcela nad rámec nutného, podrobně poučen o náležitostech žaloby dle § 82 s. ř. s., byť zjevně jeho podání, a to ani podle svého obsahu, nemůže být posuzováno, tak jak je učiněno, jako žaloba dle § 82 s. ř. s., která by mohla být úspěšná, a to ani po doplnění požadovaných náležitostí.

Nejvyšší správní soud neshledal v postupu krajského soudu žádné průtahy v řízení, podání navrhovatele ze dne 18. 5. 2009, v němž se domáhá určení lhůty, bylo krajským soudem náležitě vyřízeno dne 2. 6. 2009, tedy bez zbytečného odkladu. Skutečnost, že navrhovatel s odpovědí krajského soudu nesouhlasí, nezakládá sama o sobě důvod pro postup ve smyslu ust. § 174 a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích. Je pouze na navrhovateli, zda podá náležitou žalobu tak, aby bylo lze zahájit řízení ve věci správního soudnictví a v rámci tohoto řízení bylo vydáno rozhodnutí ve věci samé, či nikoli.

S přihlédnutím k výše uvedenému nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu, než návrh zamítnout.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 174a odst. 8, větu druhou, zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. září 2009

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu